

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Medlem	Journalnummer	Kontor	
	400.C.2-0	EUK	17. maj 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 1-2 af 14. april, nr. 3-4 af 21. april samt 5-176 af 2. maj 2005 (ad L 137).

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 17. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 2. maj 2005

Spørgsmål 42:

”Kan ministeren bekræfte, at i overvejelserne om udformningen af artikel III-122, har det indgået, at mange, herunder Europa-Parlamentet, gennem de senere år har set et behov for at trække en grænse for, hvilke tjenesteydelser, der skal omfattes af regler for det indre marked, særligt reglerne om statsstøtte?”

Svar:

Der henvises til svar på S 1172 til udenrigsministeren stillet af Søren Søndergaard (EL) den 1. december 2004, der gengives i det følgende:

”Det har i de senere år været drøftet, hvorvidt man på europæisk plan i en enkelt retsakt skulle fastlægge principper og vilkår for de såkaldte tjenesteydelser af almen økonomisk interesse. Hensigten bag en sådan retsakt vil i givet fald være at skabe en mere sammenhængende ramme for EU’s indsats på området for tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, der hidtil har været mere sektorspecifik. Det er vurderingen, at der allerede i det eksisterende traktatgrundlag er hjemmel til at vedtage en retsakt af denne karakter.

I forfatningstraktatens art. III-122, der viderefører EF-traktatens art. 16, tilføjes det, at principper og vilkår for ydelsen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse fastlægges ved europæisk lov. En retsakt som nævnt ovenfor vil således kunne vedtages direkte med hjemmel i art. III-122 efter forfatningstraktatens ikrafttræden.

Art. III-122 er ganske som EF-traktatens art. 16 skabt for at værne om nationale ordninger, der tager sigte på at stille grundlæggende tjenesteydelser af almen økonomisk interesse på f.eks. områder som transport og forsyning af energi og vand til rådighed for alle borgere og virksomheder – også i sparsomt beboede områder – i EU’s medlemsstater.

Art. III-122 har fortsat helt overvejende karakter af en målsætningsbestemmelse. Bestemmelsen ændrer ikke på de grundlæggende regler, som medlemsstaterne skal respektere i tilrettelæggelsen af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, herunder statsstøttere reglerne (art. III-167) og reglerne om offentlige virksomheder mv. (art. III-166). Samtidig bekræfter henvisningerne i art. III-122 til EU’s og medlemsstaternes respektive kompetenceområder og til den sociale og territoriale samhørighed samt formuleringen ”uden at dette anfægter medlemsstaternes kompetence til under overholdelse af forfatningstraktaten at levere, udlægge og finansiere sådanne tjenesteydelser”, at bestemmelsen harmonerer

med de grundlæggende principper i traktaten, herunder princippet om tildelte kompetencer, nærhedsprincippet samt princippet om respekt for national identitet.

Det fremgår af Kommissionens hvidbog om emnet fra maj 2004, at den offentlige debat om Kommissionens grønbog fra maj 2003 har vist, at der er bred enighed om, at det er også i fremtiden skal være op til medlemsstaterne at fastlægge, hvilke ydelser der skal leveres og hvordan. Det fremgår samtidig, at man - for så vidt angår EU's indsats på området - med udgangspunkt i den eksisterende fællesskabslovgivning vil kunne udlede en række elementer, der kan anvendes til at fastlægge fælles principper og vilkår for tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Eksempler kan være forsyningspligt, kontinuitet, tjenestekvalitet, prisoverkommelighed samt bruger- og forbrugerbeskyttelse.”